

มติชนรายวัน
พ.ศ. 30 ต.ค. 53

ความยาวของนิ้วบอกความลับ

วรากรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ลายนิ้วมือ ลายบนฝ่ามือ ความยาวโดยเปรียบเทียบระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วกลางสามารถบอกอะไรได้หลายอย่างเกี่ยวกับเจ้าของโดยอยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์ ความรู้เช่นนี้สามารถเอาไปใช้ประโยชน์ได้มากในการเข้าใจตนเองและปรับปรุงพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กสามารถนำไปใช้พัฒนาศักยภาพที่มีมาแต่ดั้งเดิมได้

เป็นที่ทราบกันมานานแล้วว่าลายนิ้วมือของผู้ที่มีความผิดปกติทางพันธุกรรม (genetic disorders) เช่นกรณีของ Trisomy 21 (ปัญญาอ่อนหรือรู้จักกันในชื่อของ Down Syndrome) Turner Syndrome/ Trisomy 13/ ตาบอดแต่กำเนิด/ Trisomy 18 ฯลฯ มักมีลักษณะพิเศษเฉพาะของความผิดปกตินั้น ๆ ดังนั้นจึงมีเหตุผลเบื้องต้นยืนยันว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างลายนิ้วมือกับพันธุกรรมอย่างไม่ต้องสงสัย

อย่างไรก็ดีนักวิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถ “ฟันธง” หรือแม้แต่ “ฟันเสาชง” ได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุของความผิดปกติเหล่านั้น ปัจจุบันมีหลายทฤษฎีที่พยายามอธิบาย แต่ก็ยังไม่สามารถอธิบายได้ในทุกกรณี แม้แต่ออสติคซึ่งเกิดขึ้นมากมายในโลกปัจจุบันก็ยังหาสาเหตุไม่ได้

ศาสตร์ที่ชื่อว่า Dermatoglyphics เป็นการศึกษาแนววิทยาศาสตร์ที่มีมานานแล้วเกี่ยวกับลายนิ้วมือ (มาจากภาษากรีกโบราณ derma = ผิว และ glyph = carving หรือรอยแกะสลัก) Dr.Harold Cummins บิดาของวิชาลายนิ้วมือฝั่งอเมริกาเป็นผู้ตั้งชื่อขึ้น ถึงแม้ว่าการใช้ลายนิ้วมือเป็นเครื่องมือพิสูจน์เอกลักษณ์ได้ใช้กันมาหลายร้อยปีก่อนหน้านั้นแล้วก็ตาม

สัตว์ประเภทลิง (primates) ล้วนมีลายนิ้วมือ ลายฝ่ามือ ลายนิ้วเท้า และลายฝ่าเท้า ลิงบางพันธุ์บนทางก็มีลายเฉพาะตนอีกด้วย แม้แต่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมบางประเภทก็มีลายฝ่ามือ

งานศึกษาวิจัยกันมายาวนานยืนยันว่าลักษณะลายเหล่านี้เกี่ยวพันกับการเจริญเติบโตในช่วงที่เป็นทารกอยู่ในครรภ์ โดยลายเหล่านี้ปรากฏตัวขึ้นระหว่างอาทิตย์ที่ 4 ถึงเดือนที่ 5 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการพัฒนาอวัยวะสำคัญ

ในปัจจุบันความสนใจของนักวิชาการส่วนหนึ่งมุ่งไปที่ความยาวของนิ้วซึ่งสังเกตเห็นได้ง่ายกว่า และมีงานศึกษาวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวหาว่าภาวะบุคลิกขณะนิสัยใจคอ พฤติกรรมของเจ้าของด้วย

ความสนใจในเรื่องความยาวของนิ้วโดยเฉพาะการเปรียบเทียบความยาวระหว่าง นิ้วชี้และนิ้วนางโดยโยงกับพฤติกรรมของเจ้าของเริ่มตั้งแต่ปลายทศวรรษ ค.ศ. 1800 งานชิ้นสำคัญในปี 1998 ของ John T. Manning และคณะระบุว่า หญิงและชายมีลักษณะของความยาวของนิ้วชี้และนิ้วนางแตกต่างกัน โดยความยาวของนิ้วชี้ที่นั่นเป็นสิ่งสะท้อนปริมาณฮอร์โมนเพศที่เกิดขึ้นในตัวทารกก่อนเกิด และนับแต่นั้นเป็นต้นมาก็มีงานวิจัยแนวนี้ออกมามากมาย เกี่ยวกับลักษณะของฮอร์โมนที่ทารกได้รับขณะที่อยู่ในครรภ์

ผู้ชายปกติทั่วไปนิ้วนางมีทางโน้มที่จะมีความยาวมากกว่านิ้วชี้ และสำหรับหญิงปกติทั่วไปนิ้วทั้งสองมีทางโน้มที่จะยาวเท่ากัน ใครที่มีลักษณะความยาวของนิ้วแตกต่างไปจากนี้ ไม่ต้องตกใจนะครับ ความแตกต่างมันมีความหมายหลายอย่างดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

งานศึกษาของ University of Alberta ในแคนาดาพบว่าชายที่ยิ่งมีนิ้วนางยาวมากกว่านิ้วชี้เท่าใดก็มีทางโน้มที่จะเป็นคนชอบเอะอะ ส่งเสียงโวยวาย แต่มิได้กินความหมายถึงจะต้องเป็นคนก้าวร้าวทางวาจาหรือมีพฤติกรรมไม่เป็นมิตรกับผู้คน (อาจเป็นเพราะว่าความก้าวร้าวและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ดังกล่าวมาจากประสบการณ์ในชีวิต) ทั้งนี้เนื่องจากขณะเป็นทารกในครรภ์ได้รับฮอร์โมนชาย (testosterone) มากกว่าปกติ

การศึกษาพบอีกว่าชายที่มีนิ้วชี้สั้นมากเมื่อเทียบกับนิ้วนางได้คะแนนการทดสอบความเป็นคนก้าวร้าวทางการกระทำสูงกว่าคนที่มีนิ้วชี้ยาว อย่างไรก็ตามนักวิจัยเพิ่มเติมว่า ลักษณะความยาวของนิ้วดังกล่าวกับบุคลิกลักษณะของคนผูกโยงหนักแน่นไม่เท่ากัน

สำหรับหญิงนั้นโดยปกตินิ้วชี้และนิ้วนางจะยาวเท่ากัน ในกรณีที่นิ้วชี้สั้นกว่านิ้วนางอย่างเห็นได้ชัดนั้น มีทางโน้มที่จะเป็นคนถนัดซ้าย มีลักษณะเป็นชาย หรือแม้แต่เป็นรักร่วมเพศ เป็นออสติติก (มีกรณีน้อยกว่าเพศชายมาก) เนื่องจากตอนเป็นทารกได้รับฮอร์โมนเพศชายมากกว่าปกติ

สำหรับกรณีที่นิ้วชี้ยาวกว่านิ้วนางของหญิงนั้น จะมีลักษณะเป็นผู้หญิง-ผู้หญิง มีลูกง่าย อาจมีทางโน้มที่จะเป็นมะเร็งในเต้านมสูงกว่าคนปกติได้

อีกงานวิจัยหนึ่งของ University of Bath ในอังกฤษพบว่าอาจารย์ชายที่มหาวิทยาลัยซึ่งสอนวิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ และคณิตศาสตร์ มีทางโน้มที่จะมีนิ้วชี้ยาวเท่ากับนิ้วนาง ซึ่งถือได้ว่าเป็นชายที่ได้รับฮอร์โมนเพศหญิง (estrogen) สูง ในทางตรงกันข้ามอาจารย์ชายที่มีนิ้วชี้สั้นกว่านิ้วนางซึ่งเป็นลักษณะปกติของชายมักสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จิตวิทยา หรือการศึกษา

ในด้านความถนัดด้านวิทยาศาสตร์หรือศิลปะ บทความหนึ่งใน British Journal of Psychology ปลายปี 2009 ได้เปรียบเทียบความยาวของนิ้วเด็ก 75 คน กับคะแนน SAT (Standardized Assessment Test) ซึ่งเยาวชนอเมริกันใช้ในการสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัย และพบว่า เป็นความจริงที่เด็กชายมีทางโน้มที่จะถนัดด้านคณิตศาสตร์มากกว่าเด็กหญิงซึ่งถนัดด้านการใช้ภาษา โดยพบว่ายิ่งข้อแตกต่างระหว่างความยาวนิ้วชี้กับนิ้วนางมีมากเท่าใด ยิ่งมีความสามารถแตกต่างในด้านคณิตศาสตร์สูงกว่าภาษาเพียงนั้น

นักวิจัยเชื่อว่าฮอร์โมนชายเป็นตัวสนับสนุนส่วนของสมองซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะด้านคณิตศาสตร์ ในขณะที่ฮอร์โมนหญิงเป็นตัวสนับสนุนสมองที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา โดยทั่วไปความยาวของนิ้วชี้จะเป็นตัวสะท้อนปริมาณฮอร์โมนเพศชายซึ่งได้รับตั้งแต่อยู่ในครรภ์ (ยิ่งสั้น ยิ่งมีฮอร์โมนชายมาก) และความยาวของนิ้วนางจะเป็นตัวสะท้อนปริมาณฮอร์โมนเพศหญิง (ยิ่งยาว ยิ่งมีฮอร์โมนหญิงมาก)

การเข้าใจวิทยาศาสตร์ของอุปนิสัยใจคอของมนุษย์เช่นนี้อาจทำให้เราเห็นใจคนอื่น ๆ ที่แตกต่างจากเรายิ่งขึ้นกระมัง โดยเฉพาะคนที่มีปริมาณฮอร์โมนเพศไม่ตรงกับเพศที่ตนเองเป็น และยอมรับโดยสังคัม

ปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์ได้หันได้ศึกษาเรื่องลายฝ่ามือและลายนิ้วมือลึกซึ้งมากกว่าแค่ความยาวของนิ้ว และพบการโยงใยกับอุปนิสัยใจคอ ศักยภาพ ความถนัดอย่างชัดเจน ผมได้มีโอกาสทดลองการดูลายฝ่ามือและลายนิ้วมือกับหน่วยทดสอบเอกชนแห่งหนึ่งที่มีอยู่แห่งเดียวในประเทศไทย (P-PACT โทร. 02-6771815) เมื่อได้อ่านผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับนิสัยใจคอและพฤติกรรมของตนเองแล้ว รู้สึกตกใจเพราะแม่นยำกว่าร้อยละ 80

ถ้าเราเข้าใจศักยภาพและทางโน้มของบุคคลอุปนิสัยของลูกหลานตั้งแต่ยังเด็ก เราก็จะสามารถช่วยสนับสนุนหรือช่วยแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
